

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/83/2015
Identifikačné číslo spisu:	1312010182
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1312010182.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 3. decembra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného N. R. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3 T 47/2012 zo dňa 25. októbra 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 To 175/2012 zo dňa 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3 T 47/2012 zo dňa 25. októbra 2012 bol obvinený N. R. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v napadnutom rozsudku okresného súdu.

Obvinenému N. R. bol uložený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prvostupňový súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 Tr. zák., § 74 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom 31. januára 2013 uznesením sp. zn. 4 To 175/2012 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného N. R. zamietol.

Dňa 8. októbra 2015 bolo na Okresný súd Bratislava III doručené dovolanie obvineného smerujúce voči rozsudku okresného súdu a uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré tento podal prostredníctvom svojho obhajcu a kde ako dovolacie dôvody označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dňa 26.

októbra 2015 doplnil svoje podanie a označil aj dôvod pod písm. i/ citovaného ustanovenia.

Pokiaľ ide o odôvodnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tejto súvislosti obvinený uviedol, že konania opísaného v skutku sa nedopustil, poukázal na výpovede jednotlivých svedkov a rozoberal skutkový stav.

Čo sa týka potom druhého uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že do tohto bolo v rámci uvedeného trestného konania zasiahnuté, a to jednak tým, že nebol riadne upovedomený o výsluchu svedkov, nemohol im klásť otázky, ako aj tým, že títo neboli riadne poučení a napokon nemal možnosť sa vyjadriť k oboznamovaným listinným dôkazom. Ďalej opätovne hodnotil skutkový stav.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody preto obvinený záverom navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a tiež rozsudok súdu prvého stupňa a prikázal vec prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Na súd prvého stupňa bolo dňa 26. októbra 2015 doručené písomné vyjadrenie prokurátorky príslušnej okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu. Táto v ňom v prvom rade upozornila na to, že argumentácia dovolateľa ohľadom jeho viny je účelová, na výsluchy mal možnosť sa dostať (prípravné konanie), nakoľko bol o ich konaní upovedomený, čo aj čiastočne využil, navyše uvedenú skutočnosť nikdy nenamietal.

Navrhla preto jeho dovolanie odmietnuť v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde

prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolanie obvineného, tak tu treba v prvom rade uviesť, že tam uvádzané dôvody (ohľadom jeho tvrdenia o svojej nevine) sú v podstate len zopakovaním toho, čo menovaný uvádzal počas celého súdneho konania (t.j. dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe). Z toho potom okrem iného vyplýva, že v rámci daného dovolacieho konania bolo povinnosťou najvyššieho súdu zaoberať sa námietkami obvineného spadajúcimi pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže tieto boli uplatňované už skôr, v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 4, veta prvá Tr. por.), s výnimkou tvrdenia o nemožnosti vyjadrovať sa k výpovediam svedkov, ich „nedostatočnému“ poučeniu, či nemožnosti vyjadrovať sa k oboznamovaným dôkazom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Vo všeobecnosti je potrebné poukázať na to, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Daný dovolací dôvod môže byť pritom naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné, t.j. ak došlo v trestnom konaní k takému pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na priebeh či samotný konečný výsledok tohto konania.

Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, ktoré sú napádané v podanom dovolaní zo strany obvineného, tak tieto sa podľa zistení najvyššieho súdu opierajú o dôkazy vykonané v súlade so zákonom, keď bolo tiež plne rešpektované právo obvineného na obhajobu ako i zásada kontradiktórnosti, tak hlavné pojednávanie, ako aj verejné zasadnutie bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom, vrátane toho, že bol prítomný pri výsluchu všetkých svedkov i znalkyne, ktorí boli štandardne poučení, mal možnosť sa vyjadriť tak k prehratému DVD, ako aj neskôr oboznámeným listinným dôkazom.

Navyše tieto okolnosti obvinený namietal až v podanom dovolaní.

Čo sa týka potom ďalších okolností uvádzaných dovolaťom v súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak tieto treba označiť za irelevantné, keďže smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam súdov nižších stupňov, či hodnoteniu jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, ktorých preskúmavanie je v dovolacom konaní vylúčené. Obvinený napokon dochádza k záveru o nerešpektovaní jeho predstavy pri hodnotení dôkaznej situácie.

Vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu a ani žiadneho iného sa obvinený nemôže úspešne dovolávať len s poukazom na nesprávne vyhodnotený skutkový stav, keďže by to odporovalo viazanosti dovolacieho

súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. V uvedenej súvislosti treba potom predovšetkým uviesť, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietat' výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Tak ako bolo naznačené už skôr, daná úprava teda výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v uvedenom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Pokiaľ ide potom konkrétne o posudzované dovolanie, tak s tu uvedenými úvahami obvineného ohľadom nemožnosti posudzovať jeho konanie, ako ho posúdili súdy, sa nemožno v žiadnom prípade stotožniť.

Pokiaľ ide o súdmi nižšieho stupňa použitú právnu kvalifikáciu na nimi ustálený skutkový stav (tento je pre dovolací súd záväzný), tak tu nemožno vytknúť žiadny nedostatok, ktorého sa konajúce súdy mali dopustiť podľa názoru dovolateľa.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že najvyšší súd nezistil opodstatnenosť obvineným uplatnených dovolacích námietok z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol inak, ako dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.